

натъ различни молитви. Ето още какви мъки търпятъ индийските богомолци: срѣшо вратата на храмътъ, въ който дохождатъ многочисленни богомолци да благодарятъ боговете си и да имъ принесатъ жертви, са намира бѣсилница. По срѣдата на тая бѣсилница виси вѫже, на което е вѣзана остри жалъзна кука. Който желае да направи душеспасителенъ подвигъ или да угоди на боговете, той трѣба да са исправи подъ бѣсилницата и да претърпи слѣдующето мъчение. Служителите на храмътъ сѫблачатъ бѫдящиятъ праведникъ и разтриватъ му кожата на гърбътъ до такава степень, щото тя става червена и мека. Когато свржшатъ това, то го наложватъ съ куката за кожата и изтѣглюватъ го нѣколко лаката падъ земята. Онзи, който виси за спасението на душата си, е долженъ да пѣе божественни пѣсни, да са разговаря, да са шегува съ другите богомолци и да имъ разскаже нѣкоя смѣшна приказница. Тѣшко и горко на онзи човѣкъ, който охне или който заплаче! . . Като повиси нѣколко минути, служителите на храмътъ го спущатъ на земята, изваждатъ куката изподъ кожата му и вѣзватъ раната. Други лѣгатъ подъ колата, въ които возатъ идолътъ или изображенietо на божеството, и лѣгатъ така, щото колътата да имъ строшатъ кракътъ, рѣжатъ даже и главата. Сичкото това са счита отъ глупците за богоугодно дѣло и умрѣлиятъ подъ колътата отива право въ рай да блаженствува! На празникътъ, който са дава въ честь на богиня Кали, става слѣдующиятъ обрядъ. Праватъ вѣзвишене, което има два или три като. Около това здание набиватъ въ земята нагоре съ острата